

idet Kassereren ikke kan være berettiget til at nægte at udbetale Beløbet. F. Eks. paa et Borgmesterkontor i en Købstad kan det umuligt være overladt Kassereren at bestemme, hvorvidt han vil udbetale Beløbet eller ikke, det maa være den udbetalende Myndighed, Kæmneren, som er den afgørende der. Hvis man i Stedet for „Kasserer“ sætter „den udbetalende Myndighed“ og i Stedet for de 3 sidste Linier „den anvisende Myndighed“, faar man et kort og rigtigt Udtryk for, hvad der har været den ærede Ordførers Tanke.

Med Hensyn til § 4 skal jeg bemærke, at Godkendelsen af Udlaansbetingelserne for Pengeinstitutter ikke bør gives af Finansministeriet undtagen for Statskassens Vedkommende. Det forekommer mig, at Godkendelsen for Kommunekassernes Vedkommende bør gives af Kommunalbestyrelserne. Det er nemlig efter min Mening en Fejl, at Finansministeriet og ikke Kommunalbestyrelsen skal give det laangivende Institut Tilladelse til ved Generalfuldmagt at hæve Afdragene ved Kommunekasserne. Den samme Indvending gælder for Resten § 5. „Finansministeriet“ bør afløses af Ordene „den anvisende Myndighed“. Der er ingen Mening i, at Finansministeriet skal give f. Eks. en Lærer paa Landet eller en Kæmner i en Købstad Tilladelse til at overdrage indtil Halvdelen af sin Gage. Det maa være vedkommende Kommuneraad, altsaa Sogneraadet eller Byraadet. Finansministeriet kan ikke indlade sig paa at give en saadan Tilladelse. Paragraffen forekommer mig derhos noget uklar. Jeg kan ikke se, om den indeholder en Tilladelse for Bestillingsmanden til at overdrage en Del af sin Gage eller en Tilladelse for den forsørgede til at opbære en Del af Bestillingsmandens Gage. Saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, var det nærmest en Tilladelse for den forsørgede til at lægge Beslag paa en Del af Bestillingsmandens Indtægter, og jeg tror, det vil være ganske urigtigt at give en saadan Tilladelse uden Bestillingsmandens Samtykke; men for saa vidt Paragraffen kun indeholder en Tilladelse for Manden til at overdrage en Del af sin Gage, har jeg ikke noget imod den.

Mod Lovforslaget i sin Helhed kan jeg saaledes ikke fremføre nogen efter min Mening berettiget Indvending, men der er, som sagt, paa mange Punkter en Del Forandringer, som det vilde være overordentlig ønskeligt at faa indført, baade af reel og formel Natur, saafremt Lovforslaget

skal træde ud i Livet. Der vil formodentlig blive Lejlighed til at stille Forslag om saadanne Forandringer.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ellinger): Jeg takker den højtærede Minister for hans venlige Stilling til det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, han har Ret i de Bemærkninger, han gjorde til enkelte Ting i Lovforslaget, idet det, at Forslaget har medtaget saavel Udbetalinger af Statens Kasser som ogsaa af Kommunens Kasser, paa enkelte Punkter kan fremkalde nogen Uklarhed, og hvis man kan ændre dette paa den Maade, den højtærede Minister her har anført — hvad jeg ikke nærer Tvivl om —, skal jeg naturligvis for mit Vedkommende med Glæde se det.

Ganske sikkert har den højtærede Minister Ret i, at man med Hensyn til Bestemmelserne i §§ 4 og 5 sikkert vilde ramme det rette bedre ved at lade Betegnelsen „den anvisende Myndighed“ træde i Stedet for „Finansministeriet“. Hvad Bestemmelserne i § 5 i øvrigt angaar, maa jeg sige, at det nok er saa, at man ikke kan komme videre end dertil, at det er en Tilladelse, som Embedsmanden giver til, at der lægges Beslag paa en Del af de Udbetalinger, han skal have af Staten, naar han skal opfylde de Fordringer, som i øvrigt stilles til ham paa Grundlag af Skilsmissebevilling, Overøvrighedsbestemmelse eller lignende, og det er ogsaa min Mening, at man ikke kan komme videre. Jeg kan ikke vente, at den højtærede Minister har § 3 i Loven af 27. Maj 1908 i frisk Minde, men da der i denne Lov staar skrevet, at Staten er berettiget til at kræve disse Penge ind og ved alle mulige Midler at sikre sig disse Penge — det gælder altsaa Overøvrighedsbestemmelser med Hensyn til Ægtefæller og Børn —, er jeg ikke sikker paa, om man ikke vilde være berettiget til at stille den Fordring, at Embedsmanden skal, naar han i Henhold til en anden Lov er forpligtet til at betale disse Penge, give Anvisning paa dem overfor den Kasse, af hvilken han hæver sin Løn. Jeg er ikke sikker paa, om det ikke er tilladeligt, og jeg vilde anse det for ganske naturligt, om den paagældende § 3 fik Anvendelse i nærværende Tilfælde. Men skulde der være juridiske Indvendinger at gøre derimod, har jeg naturligvis ikke noget imod, at man indskrænker sig til, at det kun kan ske, naar Embedsmanden giver Tilladelse dertil.